

AKADEMIA GÓRNICZO-HUTNICZA
im. Stanisława Staszica w Krakowie
OGÓLNOPOLSKA OLIMPIADA
“O DIAMENTOWY INDEKS AGH” 2021/22

INFORMATYKA – ETAP III

Maksymalna ocena za każde zadanie to 20 punktów.

Zadanie 1. Dice

Mamy do dyspozycji N kostek. Każda z kostek ma od 1 do 9 ścian. Kostka o m ścianach posiada dokładnie jedną ścianę z k oczkami dla każdej liczby całkowitej $1 \leq k \leq m$. Przy rzucie dowolną kostką, wypadnięcie każdej liczby oczek spośród znajdujących się na niej jest jednakowo prawdopodobne.

Wykonano T rzutów wszystkimi kostkami równocześnie. Dla każdego z rzutów zapisano liczby oczek, jakie wypadły na każdej z kostek (w dowolnej kolejności). Wyniki i -tego rzutu, gdzie $0 \leq i \leq T - 1$, zawarte są w stringu $t[i]$. Długość tego stringu wynosi N (jeden znak dla każdej kostki). Przykładowo, jeżeli $t[0] = "423"$ to oznacza, że mamy 3 kostki i w rzucie numer 0 zaobserwowano na jednej z nich 4 oczka, na drugiej 2 oczka a na trzeciej 3.

Uwaga: Kolejność kostek może być różna w kolejnych rzutach.

Napisz program, który na podstawie wyżej opisanej T -elementowej tablicy stringów, wyznaczy możliwie najmniejszą sumaryczną liczbę ścian na wszystkich kostkach.

Wejście

W pierwszym wierszu standardowego wejścia znajduje się jedna liczba całkowita $1 \leq T \leq 50$ – liczba rzutów kostkami. Każdy z kolejnych T wierszy zawiera string złożony wyłącznie z cyfr '1'-'9' opisujący wyniki kolejnego rzutu. Długość wszystkich stringów jest taka sama i równa liczbie kostek $1 \leq N \leq 50$.

Wyjście

W pierwszym i jedynym wierszu program powinien wypisać liczbę całkowitą – najmniejszą sumaryczną liczbę ścian na wszystkich N kostkach.

Przykład

1. Dla danych wejściowych:

4
137
364
115
724

poprawną odpowiedzią jest:

14

Mamy 3 kostki. W pierwszym rzucie wypadło odpowiednio 1, 3 i 7 oczek, w drugim 3, 6 i 4 oczka, w trzecim 1, 1 i 5 a w czwartym 7, 2 i 4. W tym przypadku możliwe było użycie kostek o 3, 4 i 7 ścianach, dając sumę 14 ścian. Mniejsza liczba ścian nie jest możliwa.

2. Dla danych wejściowych:

4
1112
1111
1211
1111

poprawną odpowiedzią jest:

5

W tym przypadku można było użyć trzech kostek z jedną ścianą i jednej kostki o dwóch ścianach.

Zadanie 2. Encryption

Dany jest binarny string S (string źródłowy, składający się wyłącznie ze znaków '0' i '1') oraz binarny string K (klucz). Kodowanie stringu S polega na wykonaniu operacji XOR (\wedge) na kolejnych bitach stringów S i K . W wyniku otrzymujemy string zakodowany D . Wszystkie trzy stringi mają tę samą długość L . Formalnie $D_i = S_i \wedge K_i$, $i = 0, \dots, L-1$.

Znany N stringów źródłowych. M z nich zostało zakodowanych nieznanym (ale tym samym) kluczem. Napisz program, który wyznacza liczbę różnych kluczy, które mogły zostać użyte do zakodowania stringów. Formalnie, klucz K mógł zostać użyty, jeżeli dla każdego z zakodowanych stringów, D , istnieje string źródłowy, S , taki, że D został uzyskany przez zastosowanie klucza K do stringu S .

Wejście

W pierwszym wierszu standardowego wejścia znajdują się dwie liczby całkowite $1 \leq N \leq 50$ i $1 \leq M \leq N$. W kolejnych dwóch liniach znajduje się odpowiednio N i M stringów binarnych, wszystkie o jednakowej długości $1 \leq L \leq 50$. Są one odpowiednio stringami źródłowymi i zakodowanymi.

Wyjście

W pierwszym i jedynym wierszu program powinien wypisać jedną liczbę całkowitą – liczbę różnych kluczy, jakie mogły zostać użyte do zakodowania stringów źródłowych. Można założyć, że zawsze istnieje przynajmniej jeden taki klucz.

Przykłady

1. Dla danych wejściowych:

```
2 2
110 001
101 010
```

poprawną odpowiedzią jest:

2

W tym przypadku możliwymi kluczami są: "011" i "100".

2. Dla danych wejściowych:

```
2 1
01 10
00
```

poprawną odpowiedzią jest:

2

Zadanie 3. The last one wins

N kolegów postanowiło zagrać w grę. Każdy z nich otrzymał kolejny numer od 1 do N i ustawili się zgodnie z otrzymaną numeracją w kółko (numery rosną zgodnie z kierunkiem wskazówek zegara).

Gra składa się z etapów. Etapy ponumerowane są poczynając od 1. W każdym etapie odliczanie zaczyna jeden z uczestników (jak opisano poniżej), który mówi “jeden”. Kolejna osoba w kółku (w kierunku zgodnym z ruchem wskazówek zegara), mówi “dwa”, i tak dalej, aż wypowiedziana liczba osiągnie limit wartości dla tego etapu. Limitem wartości dla etapu T jest T^3 , czyli limit wynosi 1 dla pierwszego etapu, 8 dla drugiego, 27 dla trzeciego, itd.

Na końcu każdego etapu osoba, która powiedziała liczbę równą wartości limitu dla tego etapu jest eliminowana i odchodzi z kółka. Pierwszy etap zaczyna osoba z numerem 1 (i ona mówi “jeden”). W kolejnych etapach odliczanie zaczyna kolejna osoba za tą, która właśnie została wyeliminowana.

Grę wygrywa ostatnia osoba, która pozostanie w kółku po wyeliminowaniu wszystkich pozostałych.

Napisz program, który na podstawie liczby uczestników gry, N , obliczy numer zwycięzcy.

Wejście

W pierwszym wierszu standardowego wejścia znajduje się jedna liczba całkowita $1 \leq N \leq 5000$ – liczba uczestników gry.

Wyjście

W pierwszym i jedynym wierszu program powinien wypisać jedną liczbę całkowitą – numer uczestnika, który zwyciężył (został w grze jako ostatni).

Przykłady

1. Dla danych wejściowych:

3

poprawną odpowiedzią jest:

2

2. Dla danych wejściowych:

6

poprawną odpowiedzią jest:

6

Zadanie 4. Valid strings

Rozważamy stringi o długości od 1 do L złożone wyłącznie z małych liter alfabetu łacińskiego. Będziemy je nazywać **poprawnymi** stringami. Stringi są porównywane zgodnie z porządkiem leksykograficznym (czyli np. “car” < “cat” i “cat” < “cats”).

Dana jest liczba całkowita L (maksymalna długość poprawnego stringu) i dwa stringi A i B takie, że $A < B$. Napisz program, który oblicza i drukuje liczbę poprawnych stringów C spełniających warunek $A < C < B$.

Wejście

W pierwszym wierszu standardowego wejścia znajduje się jedna liczba całkowita $1 \leq L \leq 10$ – maksymalna długość poprawnego stringu. W kolejnej linii znajdują się dwa poprawne stringi, A i B takie, że $A < B$.

Wyjście

W pierwszym i jedynym wierszu program powinien wypisać jedną liczbę całkowitą – liczbę poprawnych stringów C spełniających warunek $A < C < B$.

Przykłady

1. Dla danych wejściowych:

```
2  
ay c
```

poprawną odpowiedzią jest:

```
28
```

W tym przypadku poprawnymi stringami są: az, b, ba, bb, ..., bx, by, bz.

2. Dla danych wejściowych:

```
3  
car cas
```

poprawną odpowiedzią jest:

```
0
```

Zadanie 5. Variables: Declaration hiding

Dany jest string zawierający symboliczną strukturę deklaracji zmiennych wewnątrz programu. Bloki programu zawarte są w nawiasach klamrowych (jak w języku C). W naszym programie istnieje tylko jeden blok zewnętrzny. Nazwy zmiennych są pojedynczymi literami alfabetu łacińskiego. Nazwa zmiennej w stringu oznacza jej deklarację wewnątrz określonego bloku. Na przykład string “`{{ji}i}`” oznacza, że w bloku zewnętrznym została zadeklarowana zmienna *i*, a w bloku wewnętrznym zmienne *i* oraz *j*.

Napisz program, który znajduje i zwraca listę nazw zmiennych przesłaniających się (czyli takich, które zostały zadeklarowane w danym bloku i którymś z bloków w nim zawartych). Lista powinna być posortowana alfabetycznie i nie może zawierać powtórzeń.

Można założyć, że nawiasy są prawidłowo sparowane, jest dokładnie jeden blok zewnętrzny, oraz że zmienna nie jest nigdy deklarowana więcej niż raz w tym samym bloku (czyli string wejściowy “`{a{b}a}`” **nie** jest prawidłowy).

Wejście

W pierwszym wierszu standardowego wejścia znajduje się string złożony wyłącznie z małych liter alfabetu łacińskiego i nawiasów klamrowych. String zawiera między 2 a 50 znaków. Pierwszym znakiem jest nawias otwierający ‘{’ a ostatnim odpowiadający mu nawias zamykający ‘}’.

Wyjście

W pierwszym i jedynym wierszu program powinien wypisać string złożony z posortowanych unikalnych nazw zmiennych przesłoniętych (bez spacji).

Przykład

1. Dla danych wejściowych:

```
{{ji}i}
```

poprawną odpowiedzią jest:

```
i
```

Zmienna *i* jest zadeklarowana w bloku zewnętrznym i wewnętrznym.

2. Dla danych wejściowych:

```
{d{{e}{fd}}{e}{df{{a}}}a}
```

poprawną odpowiedzią jest:

```
ad
```